

عنوان مقاله:

تاثیر سازندهای رخنمون یافته در تاق‌دیسه‌های سلطان و سرکان بر کیفیت آب رودخانه کشکان

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس زمین شناسی مهندسی و محیط زیست ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

حسین قاسم زاده - کارشناس ارشد زمین شناسی زیست محیطی، دانشگاه صنعتی شاهرود

بهناز دهرآزما - دانشگاه صنعتی شاهرود، دانشکده علوم زمین، شاهرود

امیر حمزه حقی آبی - استادیار، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان

بیژن یوسفی یگانه - مربی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

تاق‌دیسه‌های سلطان و سرکان در شمال باختر کمربند چین خورده - رانده زاگرس و در ناحیه لرستان واقع می باشند. محور تاق‌دیس های مذکور فرسایش یافته و تشکیلات زمین شناسی متنوعی رخنمون پیدا کرده اند. رودخانه اند. نتایج کشکان عمود بر امتداد سازندهای منطقه در جریان می باشد. سازندهای منطقه از نوع تبخیری، آواری و کربناته نشان می دهد که نوع تیپ فرسایش سازندی در میزان تاثیر گذاری سازند بر کیفیت آب رودخانه اهمیت بسزایی داشته است. سازندهای دارای تیپ فرسایشی توده سنگی- بیرون زدگی مانند امیران و کشکان در منطقه، فرصت خودپالایی را به رودخانه می دهند. سازندهای دارای تیپ فرسایش آبی، مانند سازند گچساران، آغاچاری و سازندهای کربناته با توجه به میزان حساسیت به فرسایش، عامل آلاینده‌گی آب رودخانه می باشند. به همین دلیل حداکثر مقادیر EC کربنات، بیکربنات، سولفات، کلسیم و منیزیم در نمونه های برداشت شده از آب رودخانه پس از سازند گچساران مشاهده می شود. بطور کلی آب رودخانه تحت تاثیر جنس سازندهای زمین شناسی منطقه می باشد و دبی بالا و خودپالایی رودخانه مانع از آلودگی آب رودخانه کشکان شده است.

کلمات کلیدی:

ششمین، کنفرانس، زمین شناسی مهندسی، محیط زیست، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/224835>

